

Arrest

nr. 230 065 van 11 december 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. BUYTAERT
Louizalaan 235
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 28 november 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 december 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VAN EELTVELDE *loco* advocaat C. BUYTAERT, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 21 augustus 2019 werd verzoeker op heterdaad betrapt voor inklimming in een vrachtwagen, waarvoor een proces-verbaal werd opgesteld. Dezelfde dag werd de beslissing genomen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.2. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op onbekende datum België is binnengekomen, diende op 8 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Een geplande repatriëring op 10 oktober 2019 werd geannuleerd.

1.3. Op 14 november 2019 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker op 18 november 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 08/10/2019
Overdracht CGVS: 24/10/2019*

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd in het gesloten centrum ‘Caricole’ te Steenokkerzeel gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 30 oktober 2019 van 9u10 tot 11u50, bijgestaan door een tolk die de taal Vietnamees machtig is. Uw advocaat, Meester Spreutels loco Meester Buytaert was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Vietnamese nationaliteit te bezitten, een christen te zijn en afkomstig te zijn uit Cua Lao nabij de stad Vinh in de provincie Nge Anh. U zou daar ook uw hele leven blijven wonen alvorens u problemen kreeg en Vietnam diende te verlaten. U zou in Vietnam politiek geëngageerd geweest zijn en zou hiervoor sinds 2016 regelmatig berichten tegen de regering op uw Facebookprofiel hebben geplaatst. U nam geregeld deel aan verschillende betogingen tegen de staat en in 2018 werd u bovendien lid van de groep op Facebook ‘Hoi Arh Em Dan Clu’ (Broeders voor de democratie). U plaatste nog steeds berichten tegen de Vietnamese overheid, bezocht af en toe gevangengenomen medestanders, nam deel aan betogingen en verspreidde het nieuws wanneer er een betoging was. U zou hierdoor regelmatig worden geslagen door de Vietnamese politie, werd zelfs opgepakt en ontving na verloop van tijd zelfs doodsb bedreigingen. Omdat u effectief begon te vrezen voor uw veiligheid, besloot u na het overlijden van uw vader dat het beter was om Vietnam te verlaten. U verliet Vietnam met behulp van een smokkelaar in april 2018 en nam met uw eigen paspoort het vliegtuig richting Rusland. U passeerde nadien nog Letland, Griekenland en Frankrijk alvorens u op weg naar het Verenigd Koninkrijk (VK) op 21 augustus 2019 in Maldegem op heterdaad werd betrapt op inklimming van een vrachtwagen. U werd overgebracht naar het gesloten centrum waar u verklaarde geen verzoek om internationale bescherming te willen indienen daar u naar het Verenigd Koninkrijk wenste te gaan. Pas nadat op 10 oktober 2019 uw repatriëring richting Vietnam werd gepland, begreep u dat u niet zomaar zou worden vrijgelaten en diende u op 8 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in België in. U vreesde bij terugkeer naar Vietnam te worden opgesloten, mishandeld en zelfs te worden gedood wegens bovenstaande activiteiten. Bovendien bent u katholiek en zou de regering uw geloofsgemeenschap onderdrukken.

Ter staving van uw verzoek legde u een aantal foto's neer alsook een aantal van uw berichten op Facebook.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit uw dossier en verklaringen blijkt immers dat u psychologische problemen kent en reeds zou hebben getracht zichzelf te verwonden. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo nam het CGVS vooraf reeds akte van uw (gemoeds)toestand en werd u ook voorafgaand aan het gehoor gepolst naar uw huidige toestand. Daargelaten u verklaarde dat alles “goed” met u ging, meende u evenwel hinder te ondervinden gezien uw opsluiting. U zou stress hebben en gemakkelijk zaken vergeten, doch verklaarde u zich wel bereid om tot het gehoor over te gaan. Nergens tijdens het gehoor bleken verder enige problemen te zijn, noch merkte u hieromtrent iets over op (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 30 oktober 2019, p. 1-2, 14).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare Bescherming aannemelijk te maken, en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel begin van bewijs ter staving van uw identiteit neer. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 23 oktober 2019, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Hoewel de Vietnamese ambassade in Brussel u een tijdelijk paspoort gaf en dus uw identiteit hier niet ter discussie staat, is het opmerkelijk dat u zelf geen originele identiteitsstukken kunt voorleggen. Deze kunnen nochtans van belang zijn, bijvoorbeeld voor de inschatting van het ogenblik van uw vertrek uit Vietnam of voor de plaatsbepaling van woonst en of geboorte in Vietnam. Te meer het u zelf aan eenduidige verklaringen ontbrak over uw moment van uw vertrek, waarover later meer, zou uw paspoort een uitstekend stuk ter staving zijn. Gevraagd naar uw paspoort en/of identiteitskaart merkte u evenwel nogal stereotiep op dat deze door de maffia werden afgenomen. Dat u een dusdanig belangrijk document zomaar uit handen zou geven overtuigt echter niet. U heeft het verlies van deze stukken hoe dan ook nooit aangegeven bij de bevoegde autoriteiten waardoor dit in wezen niets meer is dan een blote bewering. Evenmin legde u enig ander stuk neer ter staving van uw identiteit en u gevraagd naar de pogingen die u had ondernomen om documenten uit Vietnam te krijgen, verklaarde u eigenlijk geen enkele moeite te hebben gedaan (CGVS, p. 3-4). Niet alleen ondermijnt een dergelijke desinteresse/houding ernstig uw eigen geloofwaardigheid, het doet bovendien vermoeden dat u uw paspoort liever achterhoudt voor de Belgische asieldiensten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen.

Ten tweede diende u pas uiterst laat tijdig een verzoek om internationale bescherming in, waardoor uw geloofwaardigheid eens te meer een knauw krijgt. Zo moet worden vastgesteld dat u reeds op 21 augustus 2019 werd aangehouden in België, maar u nog tot 8 oktober 2019 zou wachten alvorens een eerste verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Te meer u kort na uw arrestatie liet vallen dat u geen verzoek om internationale bescherming wenste in te dienen gezien u richting het Verenigd Koninkrijk wou trekken en u wellicht toch zou worden vrijgelaten, is dergelijke houding bijzonder laakbaar (zie info blauwe map & CGVS, p. 8-9). Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Dat u pas een verzoek om internationale bescherming zou indienen wanneer men u een eerste keer voorzag te repatriëren, doet vermoeden dat dit voor u nooit een prioriteit was. Het lijkt er dan ook sterk op dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

Ten derde slaagde u er niet in uw reisweg aannemelijk te maken. Vooreerst legde u immers geen enkel document neer ter staving van uw reisweg (tickets, foto's, ...). U wist verder niet wanneer precies u Vietnam had verlaten en kon het niet beter plaatsen dan april 2018. U wist behalve Rusland en

Letland geen enkel ander land te benoemen waar u zou zijn gepasseerd richting België en stelde als verschoning steeds in de vrachtcontainer te hebben gezeten. Om welke container het ging wist u evenwel niet, noch kon u aangeven wat op de buitenzijde vermeld stond.

In ieder geval, u merkte plots op langs Frankrijk te zijn gepasseerd en gevraagd wat u eigenlijk deed in Frankrijk antwoordde u nogal opmerkelijk door de maffia in een opslagplaats te worden opgesloten. Vreemd genoeg werd op uw profiel op Facebook (FB) een video teruggevonden waarop u zelf aan het filmen bent in Parijs en u hier dan ook op gewezen paste u naadloos uw verklaringen aan: zo meende u nu toch plots Frankrijk te hebben bezocht en zou u zelfs de tijd (en ruimte) hebben gehad om de Eiffeltoren te bezoeken. Daargelaten u heel wat vrienden in de Verenigde Staten hebt en u volgens uw Facebook ook in New York zou zijn geweest, werd u eveneens op het profiel van een zekere 'N. S. gewezen. U stelde dat hij een vriend van u in Engeland was, maar meende hem enkel via Facebook te kennen. Opmerkelijk genoeg werd op zijn profiel evenzeer een filmpje teruggevonden waarop u duidelijk zichtbaar bent, (wellicht) in Griekenland. U hier opnieuw op gewezen paste u opnieuw zondermeer uw verklaringen aan en meende u nu plots ook dat de smokkelaar u naar Griekenland zou hebben gebracht, hetgeen niet overtuigt. Te meer u nu ook zou verklaren met een vals Chinees paspoort van daaruit de trein te hebben genomen is het bijzonder frappant dat u zichzelf dusdanig zou tegenspreken. Wat er ook van zij, u had over dat paspoort niets anders te vertellen dan dat het rood was en bleek niet eens te kunnen aangeven hoeveel u voor uw reis had betaald (CGVS, p. 7-11). Dergelijke vage verklaringen over uw reisweg overtuigen allerm minst en doen vermoeden dat u op een andere manier, een ander moment, via een andere weg en wellicht met andere documenten hebt gereisd dan u wil doen uitschijnen. Bovendien ondermijnt de vaststelling dat u in geen van de veilige Europese landen waar u passeerde om bescherming verzocht, verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst van de door u aangehaalde problemen.

Ten vierde wist u allerm minst aannemelijk te maken daadwerkelijk te worden gevisieerd door de Vietnamese autoriteiten. Zo werd u gevraagd waarom u Vietnam had verlaten, waarop u vreemd genoeg in eerste instantie antwoordde dat uw vader overleed en u daarop besloot het land te verlaten. U werd dan ook nogmaals gepolst naar de beweegredenen achter uw vertrek, waarop u nu aangaf wegens uw politieke activiteiten te worden gevisieerd door de Vietnamese overheid. Ook uw verklaringen hieromtrent konden echter allesbehalve overtuigen. Zo werd u gevraagd om welke problemen het ging waarop u in eerste instantie enkel vaag stelde dat u werd geslagen. Pas nadat u opnieuw gepolst werd naar mogelijke incidenten merkte u op zich enkel nog te herinneren dat u bedreigd werd en er uitwerpselen naar uw woning werden gegooid. Dat het u dusdanig veel moeite zou kosten om een coherent relaas naar voor te brengen komt al weinig geloofwaardig over, en bovendien zou u ook in uw verdere verklaringen eerder vaag blijven. Zo werd u gepolst naar uw activiteiten in Vietnam waarop u antwoordde lid te zijn van een bepaalde organisatie, "Hoi Ar Em Dan Clu (...)". U dan ook gevraagd sinds wanneer u lid was kon u dit echter niet beter plaatsen dan "2018". Op de vraag waarom u lid zou zijn geworden, antwoordde u dan weer enkel dat u gelezen had dat het goed was voor uw land. Gepolst hoe u lid werd, liet u vallen enkel op het web lid te zijn geworden van een groep. Echter blijkt het hier eigenlijk slechts om een groep te gaan op Facebook waar eigenlijk eender wie lid kan van worden. Ofschoon u overigens uw behoren tot deze 'organisatie' allerm minst wist te staven, blijkt het bovendien slechts over een Facebookpagina te gaan die u zou hebben 'geliket', hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Hoe dan ook bleken ook uw verdere verklaringen over deze 'organisatie' eerder oppervlakkig. Zo werd u gevraagd naar hun doelen, maar antwoordde u nogal algemeen dat zij vechten voor het land, mensenrechten en milieu; zij vragen dat de staat de wet respecteert en de politieke gevangenen vrijlaat. U had daar zelf bijzonder weinig aan toe te voegen en bovendien had u geen idee wie de oprichter was van de groep. U wist niet sinds wanneer de groep bestaat, noch wist u de leider van de groep te benoemen. U kon verder geen enkel ander prominent lid benoemen en gevraagd naar andere leden verklaarde u bovendien hierop niet te willen antwoorden. Hoewel u werd gewezen op het vertrouwelijke karakter van het gehoor weigerde u echter mee te werken. Dat u dergelijke informatie zou ontbreken is niet geloofwaardig (CGVS, p. 11-13).

Wat er ook van zij, u werd dan ook gepolst naar uw activiteiten binnen deze groep, maar stelde enkel op Facebook ideeën te hebben neergepend, het nieuws over betogingen te hebben verspreid en ook gevangenen te hebben bezocht. Echter zij voorafgaand opgemerkt dat voor zover uit uw profiel op Facebook inderdaad blijkt dat u allerhande berichten zou hebben geplaatst, dit allerm minst volstaat om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken. Immers blijkt uit toegevoegde informatie dat er in Vietnam weliswaar een actieve online gemeenschap bestaat die zich politiek durft uit te spreken tegen de regering, doch deze klaarblijkelijk niet stelselmatig gevisieerd wordt. Zo blijken demonstraties, afhankelijk van het politieke klimaat, geregeld te worden toegestaan, worden deelnemers hieraan niet steevast persoonlijk gevisieerd en richt de overheid eerder zijn pijlen op de organisatoren

van dergelijke protesten. Zo ook blijken de Vietnamese autoriteiten maar matig geïnteresseerd in individuele 'online-activisten' en focussen zij zich eerder op zij die zich wensen te organiseren in een bepaalde (politieke) partij/organisatie.

Te meer u verklaarde nooit zelf demonstraties te hebben georganiseerd, uw behoren tot eender welke 'organisatie' weinig oprecht leek (supra) en uw verklaringen an sich (infra) weinig geloofwaardig bleken, wist u het CGVS niet te overtuigen daadwerkelijk te worden bedreigd en vervolgd door de Vietnamese regering. Zo blijkt vooreerst dat uw profielnaam op FB eigenlijk slechts een schuilnaam is, valt uw ware identiteit nergens te bespeuren en kan dit profiel (behalve enkele foto's) dus amper aan uw persoon worden gelinkt. Nergens blijkt verder uit uw Facebookprofiel dat u zelf uitgebreide teksten zou hebben neergepend die de Vietnamese overheid tegen de borst zouden kunnen stoten. Zo bleek u dan wel bijzonder gedreven in het delen van verschillende berichten, maar bleef uw eigen inbreng eerder beperkt. Bovendien werd u gepolst naar de inhoud van bepaalde berichten op uw Facebook, maar bleek u deze personen eigenlijk niet te kennen of kon u hierover amper iets inhoudelijks vertellen. Het lijkt er dan ook sterk op dat uw activiteiten op Facebook eerder oppervlakkig lijken en een opportunistisch karakter dragen, waardoor het weinig aannemelijk lijkt dat u hierdoor in het vizier van de overheid zou komen. In elk geval stelde u daarnaast ook gevangenen te hebben bezocht, maar gevraagd hoe vaak u dat zou hebben gedaan antwoordde u slechts twee maal op bezoek te zijn geweest. Daargelaten u dit evenmin wist te staven, kon u uw bezoeken niet beter plaatsen dan "2018". U wist verder behalve dat deze personen werden opgesloten omdat zij zich tegen de Vietnamese regering hadden uitgesproken, bijzonder weinig over hen te vertellen en u dan gevraagd of u hen eigenlijk zomaar zou kunnen bezoeken meende u nogal vaag dat u meeging met hun familie. Hoe die familieleden heetten wist u vreemd genoeg dan weer niet. Verder zou u ook hebben deelgenomen aan betogingen, maar gevraagd wanneer dat was wist u ook dit in de eerste plaats niet beter te plaatsen dan: "2016, 2017 en 2018". U zou daar later evenwel plots toch nog de maanden aan toevoegen, al bleef het ook hier eerder vaag. Het hoeft dan ook geen betoog dat dergelijke vage verklaringen amper overtuigen en uw geloofwaardigheid verder ondermijnen. Hoe dan ook legde u ter staving van uw deelname een aantal foto's neer waarop u helemaal alleen te zien bent met een pamflet. Echter kan aan dergelijke privé-foto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft immers geen zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden deze foto's werden genomen. Zo ook is het opvallend dat u geen enkele foto zou kunnen neerleggen tijdens de effectieve betogingen en waarom u overigens uw pamfletten deels in het Engels zou opstellen lijkt evenmin logisch. Opnieuw lijkt het er sterk op dat uw foto's en activiteiten eerder oppervlakkig blijken en een opportunistisch karakter dragen (CGVS, p. 14-17, p. 20-21).

Hoe het ook zij, u beweerde naar aanleiding van uw activiteiten in Vietnam problemen te kennen met de politie, al kon u ook hierover niet overtuigen. Zo zou u worden geslagen, maar gevraagd wanneer deze incidenten dan plaatsvonden, wist u deze niet in de tijd te situeren. U stelde eveneens door de politie te worden geïnterviewd, maar gevraagd welke dienst in Vietnam eigenlijk verantwoordelijk is voor het controleren van het internet moest u het antwoord schuldig blijven. U zou later ook worden opgepakt, maar u de vraag gesteld wanneer dit was antwoordde u enkel: "toen ik ging betogen". Op de vraag wat er toen met u gebeurde antwoordde u bovendien verrassend genoeg dat u zondermeer werd vrijgelaten. U zou nadien vaak worden bedreigd per SMS en ofschoon u dit evenmin wist te staven kon u slechts vaag aangeven zo'n zes keer te worden bedreigd. Wanneer die bedreigingen precies waren wist u niet. U meende dat er naderhand ook uitwerpselen naar uw woning zouden worden gegooid en gepolst wie hiervoor verantwoordelijk was, antwoordde u dat u zeker was dat het de politie was. Wie dat was leek u niet zeker te kunnen stellen en waarom u dan ten aanzien van de DVZ nog zou beweren dat het dezelfde persoon was die u had geslagen is niet duidelijk. Waarom u zou beweren dat het de politie was om er later de geheime politie van te maken is evenmin duidelijk. In elk geval, gepolst naar de straffen die op dergelijke activiteiten stonden kon u slechts vaag twee soorten gevangenisstraffen aangeven, maar welke wetten zich hierover in Vietnam uitspreken wist u niet. U bleek verder slechts drie personen te kennen die dergelijk lot waren beschoren en bleek hierover op de koop toe eigenlijk slechts op het internet te hebben gelezen. U dan ook tot slot gevraagd waarom u plots besloten zou hebben Vietnam te verlaten antwoordde u enkel dat u gezien had dat uw leven werd bedreigd, doch een concrete aanleiding leek er niet te zijn geweest. Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat het bijzonder opvallend is dat u, die vreesde bij terugkeer naar Vietnam meteen te worden gearresteerd (of erger), er alsnog zou in geslaagd zijn Vietnam te verlaten met uw eigen paspoort. Dat u dergelijk risico zou nemen is eigenlijk al onbegrijpelijk en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw relaas compleet. Door met uw eigen paspoort te reizen bracht u zichzelf immers nadrukkelijk in het vizier van de autoriteiten (die u vreesde) en liep u zelfs het risico te worden tegengehouden en/of te worden ondervraagd of gearresteerd. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u mede gezien het

ongeloofwaardige karakter van uw relaas, klaarblijkelijk voor uw komst naar België niet in de specifieke negatieve aandacht van de Vietnamese autoriteiten stond omwille van uw lidmaatschap en/of politieke activiteiten. Dat u ook hierdoor niet terug zou kunnen keren naar Vietnam is niets meer dan een blote bewering die u niet hard weet te maken (CGVS, p. 3, 17-21).

Volledigheidshalve zij nog vermeld dat u eveneens liet vallen religieuze problemen te kennen, doch deze evenmin aannemelijk bleken. Zo stelde u dat het verboden werd een processie te houden, maar gevraagd waarom leek u dat niet helemaal zeker te kunnen stellen. U voegde daar later nog aan toe dat het eigenlijk omwille van mogelijke verkeersproblemen zou zijn, maar wat dat precies met u te maken had, was niet meteen duidelijk. Te meer u ontkende ooit persoonlijke problemen te hebben gekend omwille van uw religie in Vietnam, hoeft het dan ook geen betoog dat het louter verwijzen naar de algemene situatie in Vietnam allerm minst volstaat om enig risico dat u in concreto zou lopen aannemelijk te maken (CGVS, p. 19-20). Wat betreft uw medische en psychologische problemen wenst het CGVS nog toe te voegen dat, ofschoon uiteraard begrip kan opgebracht worden voor uw psychologische situatie, dit echter niet kan gelden als verschoning voor dusdanig vage en tegenstrijdige verklaringen. Hoe dan ook is het feit dat u medische problemen zou kennen echter vreemd aan de Conventie van Genève en evenmin kan dit als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschouwd worden. Ingevolge artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, dient u voor een beoordeling van dergelijke medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden allen hierboven besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten allerm minst de geloofwaardigheid van een, in casu, ongelooftwaardig relaas herstellen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 48/2, 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ;
- Artikel 3 van het EVRM (Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955) ;
- Artikel 27 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 11 juli 2003 ;
- Materiële motiveringsplicht ;
- Zorgvuldigheidsbeginsel ;

- Verbod van willekeur”.

Hij zet concreet uiteen als volgt:

“In onderhavig geval koestert verzoeker een gegronde vrees dat hij zal worden vervolgd omwille van zijn problemen ten gevolge van zijn politiek engagement in Vietnam. Hij maakte bovendien reeds het voorwerp uit van vervolgingen, geweld en bedreigingen daartoe zoals hierboven in het feitenrelaas uiteengezet. Dat hij intitueel zijn vlucht trachtte te zoeken in Engeland doet geen afbreuk aan de gegronde vrees van Verzoeker.”

“In casu verliet verzoeker Vietnam omwille van het feit dat hij aldaar het slachtoffer van geweld en vervolging was door zijn politiek engagement. Het betreft dus een probleem dat ernstig is en een risico voor zijn vrijheid en veiligheid vormt. Zelfs indien er niet met absolute zekerheid zou kunnen worden vastgesteld –quod non- dat verzoeker in Vietnam zou worden gesanctioneerd dan wel door de overheid of door de burgermaatschappij indien hij daar was gebleven, dan nog dient op zijn minst te worden vastgesteld dat verzoeker een redelijke kans heeft dat er (opnieuw) sancties of mishandelingen plaats zullen vinden. Verzoeker was immers reeds het slachtoffer van geweld en vervolging.”

“In onderhavig geval riskeert verzoeker te worden gesanctioneerd/mishandeld in Vietnam omwille van zijn politiek engagement, waardoor hij op zijn minst de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.”

“In onderhavig geval moet daartoe worden opgemerkt dat verzoeker aan ernstige psychologische problemen lijdt die zich kenmerken door onder meer zelfmutatie. Verzoeker is dan ook ernstig getraumatiseerd.”

“In onderhavig geval is het duidelijk dat verzoeker zijn vervolging en mishandeling hun oorzaak kennen in het politiek engagement van verzoeker. Hij ontvluchtte Vietnam dan ook om die reden.”

“In voorliggende zaak is de bestreden beslissing ervan uit gegaan dat verzoekers relaas ongeloofwaardig is, maar het CGVS stelt zich niet de vraag of het bestaan van een vrees voor vervolging en/of mishandeling kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden.

De bestreden beslissing baseert zich voor de afwijzing van verzoekers asielaanvraag steeds op wat zij poogt te ervaren als zijnde simplistisch, inconsequent of onwetend.

Zelfs al is er geen absolute zekerheid dat verzoeker zou worden vervolgd of mishandeld – quod non -, op zijn minst dient er te worden vastgesteld dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd of mishandeld en moet op zijn minst worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Hoewel het CGVS de psychologische problemen van Verzoeker erkent is er geen rekening gehouden met het feit dat verzoeker verward en ernstig getraumatiseerd is door wat er gebeurd is. Verzoeker klaagt aan dat in de bestreden beslissing de klemtoon wordt gelegd op onwetendheid van bepaalde elementen en gegevens en het feit dat zijn verklaringen als ongeloofwaardig worden afgedaan. Verzoeker merkt op dat hij de werkelijke gebeurtenissen heeft verteld, maar dat hij niet van alles en van elk detail op de hoogte kan zijn. Hij stelt dat hij in de mate van het mogelijke geantwoord heeft op de vragen die hem werden gesteld, maar meent dat hij uiteraard niet alles wist en ook niet alles kon weten. Tevens voert verzoeker aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij alle elementen die hij aanvoert, bewijst. Hij benadrukt tenslotte dat het een essentieel rechtsprincipe is dat kwade trouw nooit wordt vermoed, doch dient bewezen te worden. Derhalve hekelt verzoeker het feit dat het CGVS zijn verklaringen zomaar ééenzijdig afwijst als zijnde ongeloofwaardig.”

“Verzoeker wenst ook nog het volgende op te merken:

1) Verzoeker heeft spontaan verklaringen afgelegd over zijn asielrelaas;

2) Er is geen rekening gehouden met verzoekers psychologische problemen. Het CGVS houdt hier evenwel geen rekening mee.

3) Verzoeker heeft alle elementen ter staving van zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk aangebracht. Indien er wordt vanuit gegaan dat verzoeker een aantal van zijn verklaringen niet staft met stukken of bewijzen, moet hij toch als geloofwaardig geacht en dient hem het voordeel van de twijfel te worden gegund aangezien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan : a) verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven; b) alle relevante elementen waarover hij beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk

en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; d) hij heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend; e) er is vast komen te staan dat hij in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd”.

4) Het CGVS bekijkt alles met een louter theoretische bril, er is immers een verschil tussen “law in action” en “law in books”.

5) Er is geen rekening gehouden met de erg jonge leeftijd van Verzoeker en diens bijzondere kwetsbaarheid als gevolg daarvan, in het bijzonder gepaard gaande met zijn bijzondere kwetsbaarheid ingevolge zijn ernstige psychologische problemen.

Voor het overige dient verzoeker nog volgende opmerkingen te maken.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert kan het begin van bewijs ter staving van de identiteit niet worden weerhouden als argument om de geloofwaardigheid van verzoeker in vraag te stellen. Anderzijds stelt het CGVS dat de identiteit van verzoeker niet ter discussie staat. Dit is manifest tegenstrijdig, dit onderdeel van de bestreden beslissing berust dan ook op tegenstrijdige motieven zodat het niet kan worden aangenomen. Bovendien kan verzoeker geen paspoort of enig ander identiteitsbewijs achterhouden nu zijn bezittingen hem werden afgenomen bij zijn opsluiting in het centrum waar hij zich thans bevindt. Van enige desinteresse of ongeloofwaardigheid op basis van dit onderdeel is er dan ook geen sprake. Bovendien houdt een paspoort of identiteitsbewijs geen enkel verband met de vrees in Vietnam. Uw Raad zal zich door deze tegenstrijdige drogredenen van het CGVS dan ook niet laten misleiden.

Het CGVS meent dat Verzoekers asielaanvraag laattijdig zou zijn geweest. Er bestaat geen ontvankelijkheidstermijn tot het indienen van een asielaanvraag. Een periode van een maand alvorens asiel aan te vragen kan dan ook bezwaarlijk als laattijdig worden beschouwd. Bovendien heeft het moment waarop een asielaanvraag wordt ingediend geen invloed op de geloofwaardigheid van een asielrelaas in tegenstelling tot wat het CGVS poogt voor te houden. Verzoeker wou initieel naar Engeland door reizen om daar zijn bescherming te laten gelden, hij was dan ook niet op de hoogte van het Europese asielbeleid hetgeen hem evenmin kan worden verweten. Ook op dit punt faalt de motivering van het CGVS zowel in feite als naar recht door te beweren dat de asielaanvraag laattijdig zou zijn geweest om de geloofwaardigheid in vraag te stellen. Het CGVS vertrekt daarbij trouwens niet van een vaststaand en zeker feit, nl. dat de asielaanvraag laattijdig zou zijn geweest en zij kan daar ook geen met zekerheid vaststaande gevolgtrekking uit maken nu dit beweerde gegeven niet toelaat om tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van Verzoeker te besluiten.

Wat betreft de reisweg van Verzoeker kan het CGVS ook geen negatieve gevolgtrekkingen ten aanzien van verzoekers asielrelaas maken. Verzoeker was op doortocht naar Engeland en was niet op de hoogte van de Europese asielwetgeving hetgeen van hem ook niet kan worden verwacht. Hij wou dan ook zijn bescherming laten gelden in Engeland. Welke landen hij doorkruiste en wie hij daar tegenkwam heeft dan ook geen enkele invloed op de gebeurtenissen in Vietnam die aan de basis van zijn asielrelaas liggen. Ook hier moet de motivering van het CGVS worden afgewezen nu in tegenstelling tot wat zij beweert de reisweg geen impact heeft of minstens geen impact zou mogen hebben op de vrees van Verzoeker.

In tegenstelling tot wat het CGVS beweert heeft Verzoeker wel duidelijk uiteengezet hoe en waarom hij wordt geviséerd in Vietnam en aldaar een ernstig risico loopt om aan geweld dan wel vervolging te worden onderworpen. Verzoeker was immers politiek actief sedert 2016 en dit zowel via sociale media als via betogingen en bezoeken aan medestanders. Bovendien was hij lid van de Broeders voor de Democratie, een politieke organisatie en verspreidde hij nieuws wanneer er betogingen werden georganiseerd. Verzoeker verkreeg als gevolg hiervan slagen van de van de politie, werd opgepakt en kreeg doodsb bedreigingen. Hij zet dus duidelijk zijn vrees uiteen en de redenen die daaraan ten grondslag liggen alsook de gevolgen van zijn politiek engagement. Dat verzoeker daarbij niet op de hoogte zou zijn van bepaalde theoretische kennis of details doet de geloofwaardigheid van zijn relaas niet teniet.”

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat hij lijdt aan “ernstige” psychische problemen die zich kenmerken door onder meer zelfmutilatie. De bestreden beslissing houdt terecht rekening met de feiten tijdens het weekend van 5 en 6 oktober 2019, op het moment dat verzoekers repatriëring concreet werd.

Een begin van bewijs dat verzoeker getraumatiseerd is ligt niet voor. Evenmin maakt verzoeker aannemelijk dat hij werd mishandeld of reeds in het verleden het slachtoffer werd van geweld en vervolging. Minstens toont verzoeker niet aan dat een verkeerde appreciatie is gebeurd van zijn bijzondere procedurele noden. In elk geval werd hiermee rekening gehouden, in tegenstelling tot wat het verzoekschrift ook vermeldt. Ook wanneer rekening wordt gehouden met verzoekers jonge leeftijd, kan de Raad slechts vaststellen dat de motieven van de bestreden beslissing overeind blijven.

Verzoekers identiteit staat inderdaad niet ter discussie, maar dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal terecht opmerkt dat enig identiteitsdocument van belang kan zijn voor bijvoorbeeld de inschatting van het ogenblik waarop verzoeker Vietnam heeft verlaten of voor de plaatsbepaling van woonst en of geboorte in Vietnam.

Verzoeker brengt zelf geen enkel begin van bewijs ter staving van zijn identiteit aan en gaf ook aan dat hij geen enkele moeite heeft gedaan om op dit punt iets te ondernemen. Deze vaststellingen dienen ook te worden gekaderd in verzoekers frappant wijzigende verklaringen over waar en wanneer hij was, toen hij werd geconfronteerd met video's waarop verzoeker te zien was in Frankrijk en Griekenland. De Raad merkt in dit kader bijkomend op dat hij bij aanvang van de procedure zelfs nog verklaarde dat hij in maart 2019 een laatste keer werd bedreigd in Vietnam, toen hij ook deelnam aan een hongerstaking, waarna hij Vietnam verliet (CGVS-vragenlijst, stuk 9, p. 2), wat geenszins te rijmen is met verzoekers latere verklaringen dat hij geen betere indicatie kan geven over wanneer hij dan bedreigd werd dan "2018, 2017, 2016" en volhield dat hij in 2019 niet meer in Vietnam was (Notities van het Persoonlijk Onderhoud, stuk 5, p. 18, 21).

Het betoog dat zijn verzoek "bezwaarlijk" als "laattijdig" kan worden beschouwd is niet ernstig in het licht van artikel 50, § 1, van de Vreemdelingenwet. De feitelijke onderbouwing van het motief in de bestreden beslissing wordt evenzeer overgenomen, aangezien deze steun vindt in het administratief dossier.

Ook de flagrant leugenachtige verklaringen over de reisweg, wat overigens een relevant element betreft overeenkomstig artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, hebben wel degelijk een negatieve impact op verzoekers geloofwaardigheid.

Verder is de Raad van mening dat een loutere volharding in het asielrelaas met betrekking tot zijn politiek activisme geen afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing die op dan ook worden beschouwd als hernomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Met betrekking tot artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarover verzoeker geen concrete grieven ontwikkelt, stelt de bestreden beslissing terecht als volgt:

"Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen."

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Vietnam een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP